

Predmet: Mitrović Radoslav i drugi – slučaj Suva Reka/Suharekë

Broj predmeta: K.V. br. 2/2006

Glavni pretres 1.12.2008.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović-punomoćnici oštećenih

Saslušanje svedoka Jugoslava Skenderija

Od 1992. do napuštanja Kosova, u junu 1992. godine, radio je na poslovima istražnog sudije Okružnog suda u Prizrenu. Od početka bombardovanja veoma retko je obavljao uviđaje, jer za to nije bilo uslova. Nikada se nije desilo da ne dovrši uviđaj koji je započeo. Ne seća se da je nakon početka bombardovanja odlazio u Suvu Reku/Suharekë, kao ni da je 22.03. 1999. godine vršio uviđaj u slučaju ubistva Bogana Lazića u Suvoj Reci. U to vreme nije mu bio poznat bilo kakav slučaj stradanja velikog broja Albanaca u Suvoj Reci/ Suharekë, niti je bio obavešten o postojanju ugljenisanih tela. Ratne akcije vođene su i pre početka bombardovanja i tada se dešavalo da on bude obaveštavan o tome da su pronađena dva, tri tela, ali se takvog slučaja, nakon početka bombardovanja, ne seća.

Ne zna za uviđaj vršen 30. 03. 1999. na Reštanskom putu u Suvoj Reci/ Suharekë. Nakon predočavanja izveštaja SUP Prizren Pu-br. 438-2/99 od 17.5.1999. koji je naslovljen Okružnom sudu - istražnom sudiji, a u kome je konstatovano da je u Suvoj Reci/ Suharekë pronađeno osam NN tela i to sedam muškog i jedno telo ženskog pola, svedok kaže da je moguće da je dobio taj izveštaj, ali ga se ne seća. Objašnjava da se, nakon početka bombardovanja, stoga što on nije mogao da napušta Prizren, dešavalo da ga nakon pronalaska tela policija obavesti o tome, pa da on ovlasti policiju da ona sama, bez njegovog prisustva, izvrši uviđaj. Dešavalo se i to da ga ne obaveste, a da u izveštaju konstatuju da su ga obavestili i da uviđaj sprovede po njegovom ovlašćenju.

Vršio je jedan uviđaj nakon bombardovanja kasarne u Prizrenu i nakon predočavanja zapisnika o uviđaju od 26.03. 1999. potvrđuje da je to taj uviđaj. Ne seća se da li je taj uviđaj rađen nakon prvog ili kasnijih bombardovanja kasarne. Ne poznaje optuženog Radoslava Mitrovića i ne seća se da ga je video prilikom tog uviđaja.

Tokom rata nije posebno upisivao, zavodio, niti uzimao Kri. brojeve za obaveštenja dobijena od policije. Nije evidentirao situacije kada je policiji davao ovlašćenja da izvrši uviđaj. U mirnodopskim uslovima je izlazio na skoro sve uviđaje.

Tokom NATO bombardovanja nije preduzimaio ekshumacije. U tom periodu nije bio na bivšem strelištu Vojske Jugoslavije, niti mu je poznato postojanje masovne grobnice na tom mestu. Poznato mu je da je na mestu Pusto Selo/Pastaselo pronađena masovna grobnica sa 100 tela, da je izdata naredba da se ta tela otkopaju, da se obrade, izvrši delimična odbukcija i da se ponovo sahrane. Ne zna za masovne grobnice u Ljubiždu/Lubizhd, Tususu, niti za druge masovne grobnice na teritoriji Kosova. O masovnoj grobnici u Pustom selu/Pastaselo obavestio ga je tužilac. Pre bombardovanja nije bilo ekshumacija.

Tokom 1998. godine, prilikom vršenja uviđaja u Orahovcu/Rahovec, bio je izložen smrtnoj opasnosti, jer je bio pogođen auto u kome se nalazio. Nakon toga nije napuštao

Prizren i uviđaje je vršio samo u gradu. Kad god je vršio uviđaj o tome je sačinjavao zapisnik.

Saslušanje svedoka Jovice Popovskog

U vreme bombardovanja bio je rezervni policajac u Suvoj Reci/Suharekë. Njegov stan nalazio se u centru grada, u blizini Robne kuće i hotela *Kristal*. Dan nakon početka bombardovanja, u grupi od pet-šest policajaca, poslat je na teren u Topličane/Topliqan. Sa njim u grupi bili su Miško Fatić, kao i izvesni Zoran i Đura kojima ne zna prezime. Ta grupa je obezbeđivala put-komunikaciju. Na terenu ih je obilazio komandir, sada optuženi Repanović, za koga misli da je dolazio sam u crvenim civilnim kolima. Prilikom polaska na teren ujutru 25. 03.1999. godine čuo je pucnjavu u okolini Suve Reke/Suharekë. U to vreme je u Suvoj Reci/Suharekë, osim lokalnih, bilo i policijskih jedinica iz Kruševca i Niša. Grupu u kojoj je otišao na teren sačinjavali su rezervni i aktivni policajci. Sredstva veze imali su samo aktivni policajci. Nije čuo da se u Suvoj Reci/Suharekë vode neke borbe, ali je video da se borbe vode u okolini, prema Dobrodeljanu/Dobrodelan, Samodreži/Samodrazh i prema Orahovcu/Rahovec. Na terenu je boravio 5-6 dana.

Dan nakon povratka sa terena, išao je u obezbeđenje ekipe za uviđaj na Reštanskom putu. Nalog da obezbeđuje ekipu, izdao mu je komandir Repanović. Ekipe od tri-četiri čoveka, koja je vršila uviđaj bila je iz Prizrena. Sa njim u obezbeđenju bili su još izvesni Ivica iz naselja Široko/Shirokë, koji se možda prezivao Novaković, neki aktivni policajac sa nadimkom Veci ili Veki, koji je bio *ćata* u policiji, moguće da se zvao Velibor Veljković i još neki, ali ne može da se seti ko.

Ispred njih je bilo drugo obezbeđenje – policijska patrola u kojoj su bili Tanović i Ceci. Ne zna ko je Slađan Čukarić, ali je čuo za osobu sa nadimkom Jajce. Zna da je to bio policajac, možda iz Orahovca/Rahovec ili iz Hoče/Hoçe.

Ekipe koja je vršila obezbeđenje uviđaja, u kojoj je bio svedok, krenula je od stanice policije. Policijska patrola je UAZ-om otišla nešto pre njih. Pored neke kuće video je tri ili četiri ugljenisana tela. Tokom uviđaja bio je skoncentrisan na okolinu mesta jer je obraćao pažnju da ekipa ne bude napadnuta od UÇK. Za utovar i prevoz tela bio je dovežen neki oranž ili žuti kamion marke *tam* ili traktor, za koga misli da je uzet iz Civilne zaštite. Kamion je vozio Spira Krstić. Misli da taj kamion nije imao ceradu. Mesto gde se tela nalaze pokazala im je policijska patrola, tačnije policajac Tanović. Policajac Velibor Veljković je tom prilikom vršio obezbeđenje. Kuća pored koje su pronađena tela nalazila se u blizini kuće gde je bila smeštena misija OEBS-a. Video je tela, bila su razbacana i raskomadana i oko njih se osećao neugodan zadržak, od kojih mu je bilo loše. Tela su sakupljali ljudi iz komunalnog preduzeća, kojima ne zna imena.

Nije mu bilo poznato kako su nastradala lica čija su tela pronašli i o tome nikoga nije pitao. Uviđaju je prisustvovao Todor Jovanović. Pored puta video je čaure. Pronađena tela su utovarena u kamion i odvežena na albansko groblje, koje je od lica mesta udaljeno oko 300-400 metara, u pravcu sela Reštana/Reshtan, gde su i sahranjena. Nakon toga ekipa se sa groblja vratila nazad, i na 100-200 metara od prve kuće pronašli su još neka tela, koja su takođe pokupljena i sahranjena. Na grobnim mestima su postavljene oznake NN. Prisustvovao je sahrani, ali se nalazio nešto dalje od groblja. Velibor Veljković je bio sa druge strane. Ne zna čija je bila kuća kod koje su pronađena tela. Misija OEBS-a je neko vreme bila smeštena u hotelu *BOSS*.

Kuća kod koje su sakupljena tela bila je spaljena kao i tri-četiri kuće u njenoj blizini.

Primetio je iseljavanja Albanaca iz nekih sela iz okoline Suve Reke/ Suharekë, ali mu nije bilo poznato zašto su se ti ljudi napuštali Koosvo. Poznato mu je da je u Suvoj Reci/ Suharekë bilo pljačkanja napuštenih albanskih kuća.

Svedok zna da je 22. 03.1999. u prodavnici preduzeća *Balkan*, kod stare pošte, u blizini SDK, ubijen Bogdan Lazić, ali ne zna da je nakon toga bila preduzeta akcija pretresa albanskih kuća.

Čuo je da su postojali nekakvi lokatori, da ih je postavljala misija OEBS-a, ali ih on nikada nije video.

Koliko se seća, optuženi Miroslav Petković, svedok A, Tanović i Ceci bili u policijskoj patroli koja je UAZ-om došla do mesta uviđaja na Reštanskom putu.

Nije prisustvovao sakupljanju leševa prema Zanatskom centru i iz picerije.

Ne zna da je na zvoniku crkve bila straža. Zna da je straža bila u vinskom podrumu. Nije znao, niti je bilo koga pitao o tome kako su stradala lica čija su tela pronađena.

Veljković Velibor je bio prisutan kada je komandir Repanović izdao naređenje da se ide u obezbeđenje uviđajne ekipe. Komandu optuženog Repanovića izdatu policajcima, među kojima je bio i svedok Velibor Veljković, svedok je razumeo kao naredbu da se izvrši fizičko obezbeđenje ekipe koja vrši uviđaj.

Svedok je nakon što je pogledao, prepoznao sve optužene osim Radoslava Mitrovića i Slađana Čukarića.

Saslušanje svedoka Bogoljuba Milenkovića

Pre početka rata bio je direktor Javnog komunalnog preduzeća i Fonda za građevinsko zemljište u Suvoj Reci. Od 23. 03. 1999. nalazio se u selu Dolovce, gde je živio sa porodicom i to selo nije napuštao sve do 10. 06.1999. Stoga što je postojala opasnost da bude napadnut od strane pripadnika UQK i što je selo od tih snaga bilo opkoljeno, od 23. 03. 1999. nije odlazio na posao u Suvu Reku/Suharekë. Ne zna ko ga je zamenjivao u vršenju dužnosti direktora JKP i Fonda za građevinsko zemljište. Od prevoznih sredstava Javno komunalno preduzeće imalo je *jugo*, *zastavu pik-ap*, skip traktor i smečar. Skip traktor je zapravo bio plavi traktor marke *rakovica 65*. Na pitanje sudije odgovara da je to preduzeće imalo i kamion marke *tam*, sa ceradom narandžasto-žute boje, koji je služio prevoženju zaposlenih u situacijama kada su vršene intervencije van preduzeća.

Ne zna da li je kamion marke *tam* bio upotrebljen za prevoženje tela ubijenih Albanaca, niti ko je tada mogao da izda neko takvo naređenje. Ne zna za neku prostoriju u okviru firme *Gradac* u kojoj je, po nalogu opštine, smeštana roba iz razbijenih albanskih prodavnica. Poznaje dr Bobana Vuksanovića, ali ne zna da li je on, u njegovom odsustvu, mogao da naredi da se vozni park JKP angažuje na prevozu tela ubijenih Albanaca. Nije mu poznato da je iz Suve Reke/Suharekë bilo masovnog iseljavanja Albanaca. Zna za ubistvo Bogdana Lazića. Poznavao je Jashara Berishu, koji je radio na benzinskoj pumpi.

Od 23. 03.1999. godine nije obavljao poslove direktora JKP, a nakon toga nije se sreo sa radnicima tog preduzeća. Iz sela Dolovce iselio se 10. 06.1999. nakon saznanja da je potpisan Kumanovski sporazum. Nije mu poznato šta se za to vreme dešavalo sa vozilima JKP. Vozači kamiona marke *tam* pre rata bili su Ruslem Shala i Petri Berisha. Spira Krstić nije u bilo kakvoj vezi sa Javnim komunalnim preduzećem.